

[Ivar Hansen]

af faste ejendomme, nr. L 206, og dér har ministeren stillet et ændringsforslag, som går ud på, at man lægger loft over den kommunale grundskyld. Her er man altså parat til, når det går den vej, at gribe ind i kommunernes selvbestemmelsesret, ganske vist med modsat fortegn. Man er i hvert fald ikke fremmed for den tanke at gribe regulerende ind. Den måde, vi ønsker at gribe ind på, er måske nok med en regulering, men det er en regulering, der fører til en øget selvbestemmelsesret, og i modsætning til en række ordførere er jeg og vi i venstre ikke betænkelige ved at give kommunerne denne større selvbestemmelsesret.

Man siger, at det vil føre til manglende ensartethed. Hr. Arne Bjerregaard var inde på den tanke, at i socialdemokratisk styrede kommuner kunne man forestille sig at de ville sætte grundskyldbeskatningen af landbrugsjord op, og så ville de sætte den ned for andre ejendoms kategorier, og i venstrestyrede kommuner ville det være anderledes. Det tror jeg ikke et øjeblik på. Jeg tror i øvrigt, man i kommunerne både i så henseende og i forhold til sommerhusene, fritidsgrundene – de kommuner, som har en ret høj andel af sommerhuse og fritidsgrunde – i høj grad ville disponere fornuftigt.

Vi siger ikke i vores forslag, at kommunerne skal afskaffe beskatningen af produktionsjord. Vi ser gerne, at de gør det, og vi har nikket anerkendende til de kommuner, der helt har afskaffet den primærkommunale grundskyld. Det er klart, at det er vores hensigt, det lægger vi ikke skjul på, men vi lægger heller ikke skjul på i forslaget, at det må være helt op til de enkelte kommuner, hvordan de vil disponere. Vi tror, det ville være et nyttigt erhvervspolitisk instrument. Jeg vil heller ikke lægge skjul på, at en væsentlig baggrund for det forslag, vi har stillet – det står også i bemærkningerne – var at give kommunerne mulighed for at disponere erhvervspositivt i en situation, hvor så mange erhvervsvirksomheder har store vanskeligheder.

Forleden dag, da vi havde deputationssmodtagelse i folketingets kommunaludvalg for landbo- og husmandsforeningerne i relation til ministerens forslag, som jeg refererede til før, blev der ikke lagt skjul på, at eksempelvis landbruget, når det skal betale grundskyld de nærmeste år, er i den situati-

on, at formentlig mellem halvdelen og to tredjedele af landmændene, fordi de ingen indtjening har, har tre forskellige muligheder at vælge imellem: de kan låne, eller de kan gå ud på arbejdsmarkedet og få en indtjening dér. Disse to muligheder vil formentlig ikke være til stede. Så vil der være en tredje mulighed, og det er at realisere driftsmidlerne. Det er netop med baggrund i disse kendsgerninger, vi har ønsket at bringe et forslag frem, der gav kommunerne mulighed for at tage hensyn til de forhold, der desværre råder i store dele af erhvervslivet.

Jeg er selvfølgelig klar over hr. Egon Jensens holdning til denne sag. Den kommer naturligvis ikke bag på os, og jeg har ingen særlige bemærkninger til det, hr. Egon Jensen gav udtryk for.

Det, der er gået igennem de forskellige indlæg, både hr. Flygaards og fru Aase Olesens og andres, har været det synspunkt: kan det nytte noget, går det an at give kommunerne denne frihed til at disponere i henseende til en differentieret grundskyldpromille? Dér kan jeg altså konstatere, at vi er uenige.

Fru Aase Olesen sagde en interessant ting, nemlig at afskaffelse af skat på produktionsjord i hvert fald må betyde, at vi i stedet for skal have indført en indefrysning af den løbende værdistigning. Jeg ved ikke, om det skal forstås som et nyt synspunkt fra det radikale venstres side, men vi har jo stadig væk en kapitalvindingskat, som i ret høj grad beskatter den såkaldte værdistigning på det tidspunkt, da en ejendom sælges. Jeg ved ikke, om jeg må forstå fru Aase Olesen på den måde, at det var en ny slags værdistigningsafgift, der skulle indføres.

Fru Aase Olesen brugte også udtrykket, at det kan betyde, at sommerhusejerne bliver flået. Jeg skal blot gentage, at det tror vi ikke et øjeblik på fra venstres side. Vi mener ikke, at der er belæg for et sådant synspunkt.

Fru Birthe Nielsen var enig i en række principper, men hun var godt klart over, at vores politiske hensigter var forskellige, og det tror jeg uden videre jeg kan erklære mig enig i. Men så sagde fru Birthe Nielsen: Hvorfor netop produktionsjord? Må det ikke være sådan, at kommunerne frit kan disponere? Jo, selvfølgelig. Det tror jeg også jeg har givet udtryk for. Vi har ikke lagt skjul på hensigten i så henseende.